

Ontroerende rollercoaster over schuld en boete

THEATER

Vergeef ons

Toneelgroep Amsterdam
en Toneelhuis

★★★★★

Soms zou je bij het zien van een boekbewerking willen dat je eerst het boek had gelezen. Dat is zeker zo bij *Vergeef ons*, de nieuwste theatervoorstelling van regisseur Guy Cassiers, een co-productie bij het Antwerpse Toneelhuis en Toneelgroep Amsterdam. 'May we be forgiven' heet de oorspronkelijke roman, geschreven door de Amerikaanse A.M. Homes. Het zou een hypermodern familie-epos over schuld en boete moeten zijn – ondergetekende heeft het niet gelezen. De voorstelling doet in ieder geval een dappere en grotendeels geslaagde poging om dat ook te zijn.

De setting is die van een popconcert: Verhoogd podium, een rij microfoons, versterkers, voetpedalen en op de achtergrond een paar simpele krukjes en fauteuils waar acteurs zitten als ze niet spelen. Boven hun hoofden hangt een batterij aan beeldschermen waarop een aanhoudende stroom aan banale beelden geprojecteerd wordt, soms als letterlijke illustratie, soms meer associatief.

In dit nogal sobere decor speelt Eelco Smits Harold Silver, een docent geschiedenis met een zware fascinatie voor Richard Nixon. Getrouwd met een kille zakenvrouw (Chris Nietveld), zoent hij op Thanksgiving Day met Jane (Ariane van Vliet), de vrouw van zijn gehate broer George (Steven van Watermeulen). De kus mondt uit in een affaire nadat George (moedwillig?) een auto-ongeluk veroorzaakt waarbij twee mensen omkwamen en hun zoontje overleefde. George wordt vastgehouden en Harry en Jane vinden el-

kaar. Maar dan ontsnapt George en hij slaat Janes hoofd in met een lamp.

Een bizarre stroom aan gebeurtenissen volgt, waarin Harry ondermeer een herseninfarct krijgt, de zorg voor zijn neefje en nichtje en hun ouderlijk huis op zich neemt, een relatie krijgt met een seksmaniak en een pathologische leugenaars, ontslagen wordt, het ouderloze jongetje en een stel bejaarden adopteert, enzovoort enzovoort.

Vergeef ons is een meestal heerlijk bizarre en lichtkomische rollercoaster. Toegegeven, tenenkrom-

Integere scènes maken de tenenkrommende momenten meer dan goed

mende momenten zijn er genoeg. Zo speelt Smits de attack van Harry wel erg karikaturaal, zijn alle grapjes over de dieren waar hij op past nogal uitgekauwd en raak je na de zoveelste bizarre plotwending wel een beetje murw. De integere en ontroerende scènes tussen Harry en zijn neefje en nichtje (gespeeld door Lucas Vandervorst en Kathelijne Damen, de oudsten van dit ensemble, een regiekeuze die enige overgave van de toeschouwer vraagt) maken die momenten meer dan goed.

Hoe nichtje Claire haar relatie met haar lerares uitlegt: 'ze kuste en knuffelde me, net zoals mama dat altijd deed', je hart breekt. En wanneer aan het einde Harry gelukkig is met zijn nieuw samengestelde familie, ben je toch een flinke dosis hoop en verzoening rijker.

Sara van der Kooij

Ariane van Vliet en Eelco Smits in
Vergeef ons. FOTO KURT VAN DER ELST

